

Grillfest vid Piren

Lördag 9 juli, kl. 18.00

Sånghäfte

Calle Schewens vals

Evert Taube

I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand,
där vassarna vagga och nyslaget hö det doftar emot oss ibland
där sitter jag uti bersån på en bänk och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk på jakt efter födan, gunås.

Självt blandar jag fredligt mitt kaffe med kron till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton, som hörs från mitt stugugemak.

Jag är som en pojke, fast farfar jag är, ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där med dans och med jäntornas blig.

Se, måsen med löjan i näbb han fick sitt! Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt, spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar det sjunger från skog och från sjö, i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninatts skymningen smyger sig varm till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lysande tyst och tänker, att karlar är troll
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst, och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästar min ö! Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr, skall jag volma mitt hö
och vittja tvåhundra krok.

Fördöme dig skymning, och dra nu din kos!
Det brinner i martallens topp!

Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros Han dansar till solen går opp

I natt är jag din

Dra ner rullgardinen
Släck alla lampor som stör
Lägg dig ner och lyssna
På stadens skrik utanför

Vänd dig om sakta
Och le som bara du gör

Refr. Inatt är jag din

Inatt är du min
Och ingen ska få ta
Natten ifrån oss

Nu är timmen slagen
Det är slut på blickar och prat
Jag bjuder dig min kropp
Serverad på silverfat
Allt som hörs i huset
Är grannens tv-apparat

Refr. Inatt är jag din

Inatt är du min
Och ingen ska få ta
Natten ifrån oss

Refr. 2 gånger

34:an

Denna kåk har varit våran uti många herrans år
denna kåk har varit vår och det har nog satt sina spår
denna kåk den har hängt i och den har stått i vått och
torrt men nu är det slut på det för nu skall 34:an bort

Ja nu är det slut på gamla tider
ja nu är det färdigt inom kort
nu skall hela rasket rivas nu skall hela rasket bort
så jag tar farväl och stora tårar rullar på min kind
ja nu är det slut på gamla tider nu går 34:an i himlen in

Denna kåk var ganska rar och släppte solsken till oss in
den var också generös med fukt och kyla regn och vind
Den var snäll och lite gnällig men den ville alla väl
Den var vår i alla väder fastän gisten ful och skev

Här i kåken har vi härjat sedan alla vi var små
här i kåken klädde morsan vicevärden gul och blå
Ja vår kåk har fått stå pall för hårda smällar så det dög
som när far gick genom väggen så att spån och flisor flög

Nu går
34:an
i himlen in

Dagny

Owe Törnqvist

Inte visste vi vad kärlek var
förr'n lilla Dagny kom till stan,
nu sitter vi där och doppar skorpona
på Kafé Sjuan hela dan
och alla så ropar vi i kör att:

Dagny, kom hit och spill,
oh, oh, oh, Dagny, fem droppar till.
Hör hur mitt hjärta sjunger trall dill
dill.

Solbrun gick hon mellan våra bord,
ja, hon var nästan alldeles svart,
vi satt och tryckte på små kärleksord
men liksom kom ej någon vart,
för så fort nå'n försökte skrek dom
andra:

Dagny,

Vi spelade på grammofonen där
och titta' snett uppå varann,
wienerbröna, mazarinerna och
sockerkakorna försvann
i fyra små feta killar som sjöng:
Dagny,

Allting hade kanske slutat bra
om inte Dagny sagt en dag:
Hejsan älsklingar, nu bjuder jag
och ni får ta vad ni vill ha.

Oj, oj, vad vi svällde upp på grund av:
Dagny,I saligt rus av hennes
vackra ord
vi glömde bort att säga tack,
vi åt och drack så allihopa sprack
och i tapeten sa det smack!

Ruinerna sjunger ännu där om:

Dagny, kom hit och spill,
oh, oh, oh, Dagny, fem droppar till.
Hör hur mitt hjärta sjunger trall dill
hör hur mitt hjärta sjunger trall dill
hör hur mitt hjärta sjunger trall dill
dill

Jag vill va som du

Kung Louis (Djungelboken)

Jag kungen är över alla här
bland trädens gröna höjd
Jag har nått opp till högsta topp
men ännu är jag ej nöjd.
Jag vill ju bli en man en mänska
och kunna allt ni kan.

Jag vill inte längre apa mig
jag vill bara va' en man, oh
Ubi doo, jag vill ju va som du
Jag vill se ut som du, gå som du ,du
Det vill jag nu, ett djur som jag
det lär sig bra bli en människa.

Försök inte lura mig gosse jag inga konster tål

Att känna till hur eld blir till
är mina drömmars mål.
Din hemlighet vill jag veta ,
hör nu säg hur det går till
för då blir jag en man till sist
och det är det jag vill

Ubi doo, jag vill ju va som du
Jag vill se ut som du, gå som du ,du
Jag det är så, så kan det gå
att lära sig å bli en sån som mig
att lära sig å bli en sån som mig
att lära sig å bli en sån som mig

Dans på Sunnanö

Evert Taube

Där går en dans på Sunnanö
där dansar Rönnerdal
med lilla Eva Liljebäck
på pensionatets bal

och genom fönstren strömmar in
från skärgårdsnattens sval
doft av syrener och jasmin
i pensionatets sal
doft av syrener och jasmin
i pensionatets sal

Och lilla Evas arm är rund
och fräknig hennes hy
och röd som smultron hennes mun
och klänningen är ny
herr Rönnerdal det är ju ni
som tar vem ni vill ha
bland alla kvinnor jorden runt
det har jag hört ha ha
bland alla kvinnor jorden runt
det har jag hört, ha ha

Att ta är inte min musik
nej fröken men att ge
jag slösar men är ändå rik
så länge jag kan se
vad ser ni då herr Rönnerdal
kanske min nya kjol

ja den och kanske något mer
ta hit en bra fiol
ja den och kanske något mer
ta hit en bra fiol

Där går en dans på Sunnanö
till Rönnerdals fiol
där dansar vågor
valsar vind och snön som föll i fjol
den virvlar där
där går ett brus

igenom park och sal
och sommarmorgonen står ljus
och södergöken gal
och sommarmorgonen står ljus
och södergöken gal

Och lilla Eva dansar ut
med Fänrik Rosenberg
och inga fräknar syns på hyn
så röd är hennes färg
men Rönnerdal är blek
och skön och spelar som en gud
och svävar i en högre rymd
där Eva är hans brud
och svävar i en högre rymd
där Eva är hans brud

Brännö Brygga

Lasse Dahlqvist

Koss va de vimlar av segel idag
é de kappsegling nä de é lördag
javesst då förstår jag vart pojkarna ska
dom har ännu som ledigt idag

Där seglar Kålle med kubben på svaj
hej på dej dö hur har du det själv då
de e tjo va det veftar kom med om du vill
ja du vet la va vi lägger till

De é dans på Brännö brygga
en gammal och kär tradition
fullt med publik och trevlig musik
ja va é en dans utan dragspelets ton
och en dans på Brännö brygga
é för många ett stort äventyr
där é glädje och fest
se därute i väst blinkar Vinga fyr.

Från Vinga sand hörs in till land
blandat med dragspelslåt dunket från en fiskebåt
Dansen den går hjärtat det slår
slår för en liten vän och för Bohuslän.

Pepita dansar

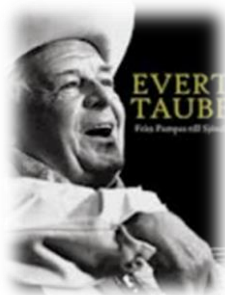
Evert Taube

Den morgon när jag föddes då
blommade var dal.

Den aftonen när jag döptes då sjöng en
näktergal.

Fernando, Fernadito, jag flydde från
vår by.

Från hyddan under palmen när månen
stod i ny.

Tamborito i Panamá!

Tamborito! Tamborito!

Tamborito i Panamá!

Fernado, Fernadito, o, säg mig var Du
går!

Jag sökte Dig i kyrkan med slöjan på
mitt hår.

Jag sådde några blommor, men röda
jorden brann,

Du tog min första kärlek, Du tog den
och försvann.

Tamborito i Panamá...

Den första kärleken så söt, som socker
kan den vara.

Den andra kärleken den ger tröst, den
tredje handelsvara!

Jag såg din båt vid stranden med seglet
som jag sytt,

det sjöng i bambumasten: din älskare
har flytt!

Tamborito i Panamá...

Fernando, Fernandito, jag dansar som i
rus

min hembygds tamborito i Panamas
glädjehus!

Fernando, Fernandito, små märken gör
min fot,

ser Du mitt spår i smutsen så kyss det,
och gör bot!

Tamborito i Panamá...

När kvinnor älskar mer än er
de bli sluga!

(Om det första ljuset slocknar, så kan
väl det andra duga!)

Fernando, Fernandito, Du ser min
kavaljer!

Här dansar din Pepita, i glädjens
kvarter.

Tamborito i Panamá...

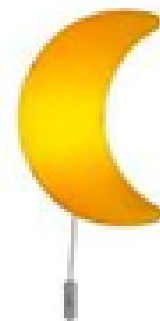
Jag vill ha en egen måne

Ted Gärdestad

Du har då aldrig trott på tårar,
det passar inte för en karl.
Om man är över femton vårar
finns inga känslor kvar.
Du får förstå två våta kinder,
dom torkar lika snabbt igen.
Man rår ej för att tårar rinner
när man har mist sin vän.

Jag vill ha en egen måne, som jag kan åka till,
Där jag kan glömma att du lämnat mej.
Jag kan sitta på min måne och göra vad jag vill,
där stannar jag tills allting ordnat sej.

Du tror du vet hur allt ska vara,
du vet när allting passar sej.
Du lyssnar ej när jag ska förklara
hur jag känner mej.
Du bryr dej inte om mej mera,
och det har tagit mej så hårt.
Du kan väl aldrig acceptera
att någonting är svårt.

Sven Ingvars medley

Min Gitarr

Gitarren har jag haft, sen liten grabb jag var
Det var min allra bästa skatt, och den vill jag ha kvar
Ja, min gitarr, ja, min gitarr
För varje år som gått, jag strängarna har smekt
Och glada melodier, på gitarren fram jag lekt
Ja, min gitarr, ja, minn gitarr
Ja, min gitarr en trogen vän, som jag har haft sedan längesen
Dess spröda toner blir ej bisarr, ty jag har glädje av min gitarr

Kristina från Vilhelmina

När jag gjorde lumpen, högst upp i Sveriges land
Där uppe ibland skogarna i midnattssolens brand
Där mötte jag en flicka en kväll när jag var på dans
Hon var sötast utav alla, ja, den sötaste som fanns
Åh, Kristina, från Vilhelmina, får jag smeka din kind,
Får ja kyssa din leende mun? Åh Kristina, från Vilhelmina,
får jag hålla din hand , får jag viska ditt namn, kan jag stanna en stund
Åh, Kristina, åh, Kristina, vill du bli min, mitt hjärta står i brand.

Säg inte nej

I ett fönster står en flicka spejande mot vägen ner
Och hon längtar och hon tittar efter vännen hon ej ser
Men så ringer telefonen, ivrigt svarar hon hallå,
Det är han och nu han frågar om på bio hon vill gå.
Säg inte nej, säg kanske, kanske, kanske,
En dag kan hända att jag blir din vän
Säg inte nej, säg kanske, kanske, kanske,
Säger du aldrig, jag ringer ej igen

Vid din sida

Vid din sida jag önskar att jag finge gå, i en allé när mörkret faller på
Och få tala om kärlek, om himmelen blå, om en röd liten stuga för två

Börja om från början

Börja om från början, börja om på nytt
Varför ska man sörja, tider som har flytt
Jag mötte en flicka, vi var så kära i varann
Men efter en vecka, löste hon våra band
Men efter en vecka löste hon våra band

Rocksamba

Dom säger, Lasse är så liten och hela världen är så stor

så det bästa han kan göra är att stanna där han bor

och allt är så komplicerat, att man ska akta sej för att tro

att man kan fatta det. Eller begripa det...

Men vi har sagorna på vår sida just för det att vi är små

och får man litet hjälp att tyda texten, blir det lättare att förstå

och vi har Mästerkattens stövlar gömda i vår garderob

ifall vi behöver dom.

Klarare,

för varje dag blir vädret klarare.

Vi klarar det,

för varje dag blir den saken klarare.

Vi ska begrava det,

det som förtryckte och förslavade.

Vi klarar det,

för varje dag blir det litet klarare.

Och dom försöker lura i en, att historien har ta'tt slut,

så att man inte ska bekymra sej om hur det kommer att se ut.

Som om allting som har hänt förut skulle leda fram till nu

och inte vidare. Långt, långt vidare...

Men har vi tur, så tar historien inte slut på länge än

och det är vi som är legenderna för dom som kommer se'n

och chanserna idag kommer kanske aldrig mer igen

ifall vi inte tar dom nu.

Klarare,

för varje dag blir vädret klarare.

Vi klarar det,

för varje dag blir den saken klarare.

Vi ska begrava det,

det som förtryckte och förslavade.

Vi klarar det,

för varje dag blir det litet klarare.

